

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te sprzeciwiają się krajowemu monopolowi na określone gry losowe, takie jak np. zakłady sportowe, jeżeli w danym państwie członkowskim generalnie brak jest spójnej i systematycznej polityki zmierzającej do ograniczenia gier losowych, w szczególności z tego względu, że organizatorzy posiadający w tym państwie koncesję zachęcają do udziału w innych grach losowych, takich jak loterie i gry hazardowe, a ponadto inne gry o takim samym lub wyższym ryzyku uzależnienia, takie jak zakłady dotyczące niektórych imprez sportowych (jak wyścigi konne) i gry na automatach, mogą być świadczone przez prywatnych usługodawców?
2. Czy art. 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że wydawane przez powołane w tym celu organy krajowe państw członkowskich pozwolenia na organizowanie zakładów sportowych, które nie są ograniczone do danego terytorium państwa, uprawniają posiadacza pozwolenia oraz upoważnione przez niego osoby trzecie do składania ofert w celu zawierania umów również w innych państwach członkowskich bez konieczności uzyskania dodatkowych pozwoleń krajowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 7 września 2007 r. — X B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-411/07)

(2007/C 283/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X B.V.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy układ optyczno-elektryczny umieszczony w obudowie z tworzywa sztucznego, który obok diody świecącej (light emitting diode lub LED), folii z tworzywa sztucznego i foto-

detektora obejmuje też układ wzmacniający i przeznaczony jest do montażu w m.in. urządzeniach komunikacyjnych i komputerowych, elektronicznie konsumenckiej i maszynach przemysłowych, należy uważać za maszynę lub urządzenie elektryczne w rozumieniu pozycji 8543 CN?

- 2) Jeżeli rzecz dotyczy części maszyny: Czy ujęte w pozycji 8541 CN pojęcie „światłoczułe urządzenia półprzewodnikowe, włączając fotoogniwa, nawet zmontowane w moduły lub tworzące panele” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również układ optyczno-elektryczny taki jak opisany powyżej, czy też z powodu występowania układu wzmacniającego towar taki należy uważać za elektroniczny układ scalony w rozumieniu pozycji 8542 CN?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Meklenburg-Vorpommern (Niemcy) w dniu 10 września 2007 r. — Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter, Andreas Schneider przeciwko Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company, Baltic SF VIII LTD

(Sprawa C-413/07)

(2007/C 283/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Meklenburg-Vorpommern (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter, Andreas Schneider

Strona pozwana: Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company, Baltic SF VIII LTD.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 pkt 2 lit. a) rozporządzenia nr 44/2001 (¹) należy interpretować w ten sposób, że dla pracowników, którzy zostali zatrudnieni na konkretnym statku i którzy wykonują pracę tylko i wyłącznie na tym statku, statek ten należy uznać za miejsce, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę?

- 2) Czy art. 19 pkt 2 lit. a) należy interpretować w ten sposób, że — w każdym bądź razie wtedy, gdy statek, który należy uznać za miejsce świadczenia pracy, nie jest wykorzystywany wyłącznie lub przede wszystkim na wodach terytorialnych jednego i tego samego państwa członkowskiego, lecz, tak jak w niniejszym przypadku, w przewozie międzynarodowym jako liniowy prom w relacji Niemcy-Finlandia — za sąd miejsca, w którym pracownik zwykle świadczy pracę należy uznać sąd właściwy dla portu macierzystego statku, względnie portu prowadzącego rejestr statku, w państwie, pod którego banderą pływa ten statek?
- 3) Czy w odniesieniu do pracownika, który świadczy pracę wyłącznie na określonym statku, wykorzystywanym w przewozie międzynarodowym, należy wyjść z założenia, że nie świadczy on pracy zazwyczaj w jednym i tym samym państwie i że z tego względu na potrzeby określenia sądu właściwego w innym państwie członkowskim aniżeli to, w którym pracodawca ma siedzibę, nie należy stosować art. 19 pkt 2 lit. a), lecz art. 19 pkt 2 lit. b)?
- 4) Czy w przypadku, o którym mowa powyżej, art. 19 pkt 2 lit. b) należy interpretować w ten sposób, że za oddział, który zatrudnił pracownika można uznać również biuro, które jest prowadzone w jednym z regularnych portów początkowych statku, co prawda nie przez samego pracodawcę, lecz przez inną spółkę, którą pracodawca upoważnił do organizowania w jego imieniu, w charakterze „operatora”, ekonomicznej i technicznej eksploatacji statku i która zatrudnia w tym biurze „crew managera” do którego zadań należy koordynacja wykorzystywania zasobów ludzkich, nawet jeśli umowy o pracę nie były zawierane w tym biurze, lecz na statku przez kapitana, w biurze tym były natomiast wydawane pracownikom grafiki pracy i przyjmowane od nich zwolnienia lekarskie, jak również wypowiedziane im zostały przez zatrudnionego tam „crew managera” stosunki pracy?
- 5) W przypadku udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi twierdzącej:
- a) Czy nabywca statku, którego członkowie załogi mogli pozwać swojego dotychczasowego pracodawcę — zgodnie z art. 19 pkt 2 lit. b) — przed sąd miejsca, w którym znajduje się oddział, który ich zatrudnił, może zostać pozwany przed ten sam sąd z tego tylko powodu, że zwolnieni pracownicy podnoszą, iż zgodnie z przepisami ich zdaniem właściwego prawa krajowego, regulującymi przejście zakładu, ich stosunki pracy przeszły na obejmującego?
- b) Czy również ewentualne powództwo przeciwko dokonującemu wypowiedzeń, wymienionemu w pytaniu czwartym, „operatorowi” może zostać wytoczone przed tym samym sądem co powództwo przeciwko dotychczasowemu pracodawcy?

(¹) Dz.U. L 12, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Nocera Inferiore (Włochy) w dniu 10 września 2007 r. — Lodato Gennaro & C. SpA przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) i SCCI

(Sprawa C-415/07)

(2007/C 283/30)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Nocera Inferiore

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lodato Gennaro & C. SpA

Strona pozwana: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) i SCCI

Pytania prejudycjalne

Czy interpretacji przepisów prawa wspólnotowego zawartych w wytycznych w sprawie pomocy państwa w zakresie zatrudnienia, wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2204/2002 (¹) z dnia 5 grudnia 2002 r., należy dokonywać w ten sposób, że w celu weryfikacji czy zwiększono ilość miejsc pracy, należy dokonać porównania między średnią RJR [roczne jednostki robocze] w roku poprzedzającym zatrudnienie a średnią RJR w roku następującym po zatrudnieniu, czy też w ten sposób, że należy, bądź też można, dokonać porównania między średnią RJR w roku poprzedzającym zatrudnienie a konkretną wielkością zatrudnienia w dniu nawiązania stosunku pracy?

(¹) Dz.U. L 337, p. 3.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-416/07)

(2007/C 283/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: Eleni Tserepa-Lacombe i F. Erlbacher)

Strona pozwana: Republika Grecka